

Geceye Yârenim Ay Şahit

– GönülAYDEMİR · 14 Kasım 2011

Geceye yârenim ay şahit
Ne zaman gül düştü ki solgun gamzelerime
Siz imgeleri öldürülmüş bir şiirin koynunda sabahladınız mı hiç ?

Geceye yârenim ay şahit
Sükûtun yankısı
Vurdukça yüreğinin çeperine
İnceden ince şiirlerimin sancılı doğumu başlar

Ey sessizliğin gölgesi !
Gözlerimi sıyırıp geçen düş gibi
Karpuz kabuğundan kayığım
Söz dinlemez imgelerimi
Duyguların deryasında yüzdürüyorum

Hey şair !
Terinde sızan vav
Gözlerinde akşamın alâcası
Hecelerin alevinde tir tir üşüdün mü sen
Ve sonrası
Sancısı vurdukça kalbin kalbine
Bir iç döküş
Ve ardısıra gelen
Bir iç çöküş

Yıldızlar ilham olup dökülürken ağıt ağıt
Kendi sefilliğine aldırmandan
Nasırlı ellerin terledi mi "yaz yaz" diye
Kilidi pas tutmuş aruz vezninde hecelerin
Secde edip eğildikçe dalları
Bırak hüzün sadece şiirlerde tuz bassın yaralarımıza

Gönül Aydemir Adıgüzel
13.11.2011